

ΕΞΕΛΟΘΗΣΑΝ

Ἱστορία τοῦ συγχρόνου Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος τῆς Κύπρου. Ὑπὸ Δ. Π. Παξίμαδᾶ. Ἐν Ἀθήναις.

Συμπλήρωμα Ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ. Τεύχῃ Γ' καὶ Δ'. Ἐκδόται: Μπέκ καὶ Μπάρτ. Ἐν Ἀθήναις.

Σ. Π. Δοδεδόρου. Ἡ Ἀγία Πόλις. Βιβλιοπωλεῖον «Ἐστίας» ἐν Ἀθήναις.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ν. Γκινοπούλου. Τὰ νεκράνθεμα τοῦ Γολγοθᾶ. Ἄντ. Φουστάνου. Ἡμερολόγιον τῆς Σύρου. Ἔτος Β'.

Σπύρ. Π. Λάμπρου. Λόγοι καὶ ἄρθρα. Λόγοι ἔθνηκοι, Ἡπειρωτικοί, Κρητικοί, Ζακυνθιακοί, Πανεπιστημιακοί, Γυμναστικοί, Διάφοροι, Ἐπικτήδαιοι καὶ ἐπιμνημόσυνοι. Ἄρθρα ἔθνηκα, ἱστορικά, παιδαγωγικά καὶ γυμναστικά. Ἐκδοτικά καταστήματα Π. Δ. Σακελλαρίου Ἐν Ἀθήναις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

C. Enlart. Manuel d' archéologie Française. — Depuis les temps mérovingiens jusqu' à la Renaissance. 1re partie. Architecture I. L' architecture religieuse. Μετὰ 405 εἰκόνων. Φρ. 15.
F. A. Gruyer. Chantilly. — Les portraits de Garmentelle. Μετὰ 40 φωτοτυπιῶν.

A. Marignan. La tapisserie des Bayeux. — Μελέτη ἀρχαιολογικὴ καὶ κριτικὴ Dr Paul Richer. L'art et la médecine. — Μετὰ 345 εἰκόνων Φρ. 30.

A. de Ridder. — Catalogue des vases peints de la Bibliothèque nationale. 1re partie. Θὰ ἐκδοθῶν 2 τόμοι ἔτι. Παρίσιος.

Dictionnaire d' Architecture et de Construction. — ὑπὸ R. Sturgis Λονδίνου. Τόμος Γ'. συμπληρῶν τὸ ὅλον ἔργον, μετὰ πλείστον εἰκονογραφιῶν καὶ πινάκων. Τὰ σπουδαιότερα ἄρθρα τοῦ τόμου τούτου ἀφιεροῦνται εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῆς Περσίας, τῆς Ρώμης, τῆς Σκωτίας, Σικελίας, Ἰσπανίας, Συρίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

W. C. Brownell. Art Français. Ἐν τῶν θαυμασιωτέρων ἔργων περὶ τῆς συγχρόνου τέχνης. Οἱ διασημότεροι Γάλλοι ζωγράφοι ἀντιπαρατίθενται εἰς εἰκονογραφημένας μονογραφίας.

L' Album. XIII. Σατυρικά σχέδια τοῦ Guin, ἐκτάκτου ἐπιτυχίας.

Καλλιτέχνη Ω. — Ἡ ζωγράφος Ἑλένη Ἀλταμούρα διέπρεψεν ἐν τῇ τέχνῃ. Παιδεία ἔτι μετέβη εἰς τινὰ ἐν Ἀγγλίᾳ Σχολῇ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὅπως σπουδάζειν ἄλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἀπνηγορευμένον εἰς γυναῖκα νὰ σπουδάζῃ ζωγραφικὴν ἐνεδύθη ἀνδρικήν στολὴν καὶ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς μαθητείας τῆς δὲν ἀπεχωρίσθη αὐτῆς. Ἐλθοῦσα ἐν Ἀθήναις ὑπανδρεύθη, ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ σύζυγός τῆς ζωγράφος καὶ οὗτος μεθ' οὗ ἀπὸ καιροῦ συνεδέετο δι' ὑπερβολικῆς ἀγάπης δὲν ἐφάνη ποσῶς ἄξιος αὐτῆς. Ἐκ τοῦ γάμου αὐτῆς προήλθον τρία τέκνα, ὁ Ἰωάννης, ἡ Σοφία καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. Ὁ Ἰωάννης μετέβη ἐνωρὶς εἰς Παρίσιους καὶ ἐσπούδασε θαλασσογραφίαν. Ἦλθε εἰς Ἀθήνας ἐνθα ἐφιλοτέχνησε ἔργα τινὰ ἱκανῆς δυνάμεως. Ἀλλὰ μετὰ τρία ἔτη ἀσθενήσας μετέβη εἰς Σπέτσας ὅπου ἀπέθανε φθισικός, ταφεῖς ἐν τῷ ἐκεῖ πατρικῷ τάφῳ ἐναντι τῆς οἰκίας των. Τὴν τύχην τοῦ Ἰωάννου ἠκολούθησεν ὁ πατὴρ του, ὅστις ἀπέθανε τρελ-

λὸς ἐν φρενοκομείῳ ὥσάν δὲ νὰ μὴ ἤρκουν οἱ θάνατοι οὗτοι, μετ' ὀλίγον χρόνον ἀπέθανε καὶ ἡ Σοφία, ταφεῖσα καὶ αὐτὴ ἐν Σπέτσαις. Τὰ ἀλλεπάλληλα αὐτὰ δυστυχήματα σφοδρὸν κλονισμὸν ἐπέφεραν ἐπὶ τοῦ ἡθικοῦ τῆς Ἀλταμούρα, ἥτις περιπεσοῦσα συγχρόνως εἰς ἐνδειαν ἐπένετο. Ἀρωγὸς ὁμως ἐπῆλθεν ἡ Κυβέρνησις ἥτις διώρισεν αὐτὴν διδάσκαλον τῆς Ἱγνογραφίας ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἀρσακείῳ. — Μετὰ τινὰ χρόνον ἀπέθανε καὶ αὐτὴ. Μόνον ἐπιζώντες ἐκ τῆς οἰκογενείας τῆς εἶναι ὁ υἱὸς τῆς Ἀλέξανδρος ὅστις διαπρέπει νῦν ὡς ζωγράφος ἐν Παρίσιος, καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς κ. Μπούκουρης διαμένων ἐν Ἀθήναις.

Φίλω Δ'. Ἐνταῦθα. Ἡ διακοπὴ τῆς Τέχνης κατὰ τὸν Μεσαίωνα εἶνε προσωρινή· προήλθεν ἐξ ἀπωλείας τοῦ βιβλίου ὅπερ χρησιμεύει ὡς βάσις τῆς μελέτης.

Ζωγράφω Α'. «Ὁ Ράπτης καὶ ὁ Κόπτης» τοῦ Λονδίνου — περιοδικὸν τῶν ραπτῶν τῆς ἀγγλικῆς μητροπόλεως εἰς τὰς σελίδας τοῦ ὁποῦ ἐξελίσσεται ἡ ἀληθὴς τέχνη τῆς ἀνδρικῆς ἀφιέσεως — ἐκβάλλει κραυγὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν ζωγράφων, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα ἐγεναν ἐφέτος· δεκτὰ εἰς τὴν Βασιλικὴν Ἀκαδημίαν. Γενικῶς οἱ καλλιτέχναι οὗτοι παρεμόρφωσαν εἰς τὰς εἰκόνας των τὰ σχέδια τῶν ἐνδυμασιῶν. Ἀποδεικνύουν ἡ ὅτι δὲν εἶχον τὴν ἐλαχίστην ἱκανότητα νὰ διακρίνουν τὰς λεπτομερείας τοῦ καλῶς κομμένου καὶ ραμμένου ρούχου ἡ ὅτι ἐν τῇ βίᾳ των ἐλιβελλογράφησαν τὸ ἀριστοτέχνημα τοῦ ράπτου, κατασκευάσαντες ἐπανωφόρια καὶ σακκάκια καὶ πανταλόνια ἐπάνω εἰς τὸ κανονοδόπανον, τὰ ὅποια φαίνονται ὥσάν νὰ περισφίγγουν ἀξιοβηρηγῆτως τοὺς ζωγραφιζομένους ἄνδρας, ὥσάν νὰ μὴ ἔχουν τὴν παραμικρὰν ἁρμονίαν καὶ χάριν. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀλήθεια, δὲν εἶνε τέχνη, οἱ δὲ ζωγράφοι ὀφείλουν νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς προδόους τῆς ἀληθινῆς τέχνης. Αἱ διαμαρτυρίαι αὗται τῶν ραπτῶν ἐπεδοκιμάσθησαν ἀπὸ τοὺς τεχνοκρίτας, οἱ ὁποῖοι εἶπον, ὅτι ὀφείλουν οἱ ζωγράφοι νὰ σεβασθῶν τὴν σημερινὴν τελειότητα τῆς ραπτικής, τῆς ωραίας αὐτῆς τέχνης, τὴν ὁποῖαν οἱ Ἀγγλοὶ ράπτει ἀνήγαγον εἰς περιωπὴν πραγματικῶς ἰδεώδη.

Β. Μ — Εἰς τὸ Salon τῶν Παρίσιων συνεκεντρώθησαν ἐφέτος 2,883 ἔργα ζωγραφικῆς, 972 γλυπτικῆς καὶ πολλὰ σχέδια. Ἡ «Πανδώρα» τοῦ Lenoir, ἡ «Χίων» τοῦ Legrand τὸ μῦθμα τοῦ ἔρωτος τοῦ Bisson, τοῦ Detaille οἱ πολεμικοὶ πίνακες, οἱ ἔρωτες τοῦ Schryver, «ἡ Μούσα κλαίονσα τὸν ποιητὴν» τοῦ Zwiller, ὁ «τάφος τοῦ ποιητοῦ» τοῦ Saenz, ἡ προσωπογραφία τῆς κ. Δουμπέ» τοῦ Patricol, ἡ «ὄνειρο-πόλησις» τοῦ Perrault, οἱ «νεκροὶ τῆς Σεβαστουπόλεως» τοῦ Dawant, ἡ «μάχη τοῦ Μαρέγγου» τοῦ Lalanze, αἱ «Ὀρειάδες» τοῦ Bouguereau, ἡ «Νύμφη» τοῦ Seignac, ὁ «Νόμος» τοῦ Agache, ἡ «Ὀρφάνη» τοῦ Friant, ὁ «τέττις» τοῦ Carrier — Belleuse, ἡ «Διανομή» τοῦ P. Laurens, ὁ «σιδηροδρομικὸς σταθμὸς» τοῦ Ulmann, αἱ προσωπογραφίαι τοῦ Van Hove, ἡ «Ἀνδρομέδα» τῆς Page, ἡ «Φιλομείδης» τοῦ Stewart, ἡ «Πτώσις τῶν φύλλων» τοῦ Osbert, εἶνε ἔργα ἄξια πολλοῦ λόγου. Ἐκ τῶν Ἐσθέρων καλλιτεχνῶν, ἐκθέτει ὁ κ. Ράλλης δύο πίνακας, τὰ «Χριστούγεννα ἐν Βηθλεὲμ» καὶ τὴν «Μεγάλην θλίψιν», καὶ δύο μικρὰς ὕδατογραφίας εἰς τὸ τμήμα τῶν σχεδίων, ἐκ δὲ τῶν γλυπτῶν ὁ κ. Σῶχος δύο προτομάς.

ΠΡΙΓΚΗΨ ΝΙΚΟΛΑΟΣ. — Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν Πρίγκηπα Νικόλαον μετὰ τῆς μνηστῆς του, τοῦ πατρὸς τῆς, τοῦ Μ. Δουκὸς Παύλου, τῆς δευτέρας συζύγου του, τοῦ Τσάρου, τοῦ Μ. Δουκὸς Μιχαήλ πατρὸς τοῦ Μ. Δουκὸς Γεωργίου, συζύγου τῆς ἡμετέρας πριγκηπίσσης Μαρίας.

